

Ljubivoje Ršumović

MA ŠTA MI REČE

Dramatizacija: Ljuba Miljković

LICA:

Car

Velika princeza

Princeza

Princezica

Princ

Princić

Klovn

Klovnica

Klovnić

Dvorska pevačica

Dvorska sviračica

1.

KLOVN:

Nema više onog doba, kraljevske su krune pale,
ne prolazi naša roba, nema leba za budale.

Dok sam bio dvorska luda, sadio sam plave lale,
sada čuda ima svuda, nema posla za budale.

Ljudi znaju novo znanje: ni sa decom nema šale,
a dvorova sve je manje, nema mesta za budale.

VELIKA PRINCEZA:

Ovo je vreme čuda, ujaci padaju s duda!

PRINCEZA:

Jedna ovca siva u bazenu pliva.

PRINC:

Jedan hrabri slon trči maraton.

KLOVNICA:

Jedno ptiče golo voli vaterpolo.

KLOVNIĆ:

Jedan ljuti ris obožava klis.

DVORSKA PEVAČICA:

Tu oko Gore Fruške, stričevi padaju s kruške.

PRINCIĆ:

Jedan poljski cvet igra rukomet.

PRINCEZICA:

Jedan žuti nar pao u bunar.

KLOVNICA:

Ih, što je život jedna farsa, tetke padaju s Marsa.

VELIKA PRINCEZA:

Svi znanci i svi stranci - možda su padobranci.

KLOVN:

Gde su oni ljudi prosti, što im neke daske fale,
sad svi pate od mudrosti, nema leba za budale.

2.

VELIKA PRINCEZA:

Ljudi više ne žive u brizi,

ko nema u glavi ima u knjizi.

Svi ljudi zajedno znaju ove stvari:

knjiga glavu čuva, šubara je kvari.

CAR:

Sve što ima kapu to je glava.

PRINCEZA:

Glava od stoke je jedna izdužina.

Na životinji ona je korisna jer se jede .

DVORSKA PEVAČICA:

Glava od čoveka je jedna okruglina,

za čoveka ona nije korisna.

PRINC:

Ima glava od lava, ona je mnogo opasna.

CAR:

Bez glave si gotov.

VELIKA PRINCEZA:

Glava je jedna glavna stvar - iz nje pamet dobijamo.

PRINCEZA:

Sa glavom sve zapamtiš, da ne moraš da pitaš posle.

KLOVNICA:

Kad si na moru pliva ti glava na vodi.

PRINCEZICA:

Ako hoćeš da je nalepšaš - veže se mašna.

KLOVN:

Glava je sprava za misljenje. Ona nam služi za govor. Tu se reči pretvaraju u rečenice.

PRINC:

Glava ima oči. Oči paze da ne padneš na glavu.

KLOVNIĆ:

Na glavi ima rupe za uveta na stranama.

PRINCIC:

Glava ima brkove za muškarca da se ženi.

PRINCEZICA:

Glava ima i rogove ako je stoka.

KLOVNICA:

Glava služi da je peremo, da se klima, da pričamo s njom, da je okrećeš na sve strane, da se u nju stavljaju lekovi, da se metne na jastuk kad spavaš.

KLOVNIĆ:

Ima jedan Branko što ima glavu, pa ga svi zato zovemo: Glavonja.

KLOVNICA:

Moja glava dok radi - radi kao buldožer, il tigar mladi,

a kad ne radi, ona se hladi, na jastuku se hladi.

PRINCEZA:

U mom jastuku ima čičak jedan, san mali, jedan sničak,

čim trepavica oko svučē, san se u moju sobu uvučē,

počne da leti po mojoj glavi, pa čas se žuti, čas se plavi.

Pa mi najlepše slike ređa, ovde u glavi, ispod veđa.

3.

KLOVN:

Negde, preko sedam brda,

preko stena, preko voda,

ima jedna čudna šuma,

koja hoda, koja hoda.

VELIKA PRINCEZA:

Šuma je množina drveća,

ono što maše granama, pa te strah.

PRINCEZA:

U šumi je sve gusto.

KLOVNICA:

Šuma je tamo gde zečevi begaju niz brdo.

PRINC:
Šuma je mesto gde rastu: drveće i vukovi i lisice.

KLOVNIĆ:
Vuk je sav dlakav, a lisica kao crvena.

KLOVNICA:
Vuk menja dlaku, a lisica kokoške.

PRINCIĆ:
Vuk ima strašne oči, a lisica lisičje.

PRINCEZICA:
Vuk se sanja, a lisica ne mora.

PRINCEZA:
Isti su, kao braća, jer su lajavi i strašno zinu,
jer im rastu repovi pozadi,
jer stanuju u šumi,
jer jure po mraku i svi su lopovi,
jer pojedu koga ne poznaju,
Vuk Crvenkapu, a lisica petla.

DVORSKA PEVAČICA:
Ima i izuzetaka...

CAR:
Bio jednom jedan vuk i bio je zbilja dobar,
miran kao mrtvi muk, pitom kao neki sobar.

SVI:
Za to niko nije znao mislili su da je zao.

KLOVNICA:
Imao je divne želje, divno srce u grudima,
želeo je prijatelje među psima i ljudima.

SVI:
Za to niko nije znao, mislili su da je zao.

KLOVNICA:
Voleo je čak i ovce, pa i one jarce muške,
nije znao ni za lovce, ni za zamke ni za puške.

SVI:
Za to niko nije znao mislili su da je zao.

CAR:
Pošao je da im kaže da ne može tako više
videše ga neke straže, opališe i ubiše.

SVI:
Nikom nije bilo žao mislili su da je zao.

PRINC:
Šuma služi da niko ne sme da ulazi u nju.

PRINCIĆ:
Da strašno šušti.

PRINCEZICA:
Da veverice idu po njoj.

KLOVNIĆ:
Da se šuma šeta i da se oznoji.

DVORSKA PEVAČICA:
Ima i prašuma...

CAR:
U prašumi u toj zbrci, nestali su lavu brci,
dok je malo dremao, dok se za lov spremao,
pre no što je đipio, neko mu ih zđipio.
Kako bruku da sakrije, čosavo mu lice,
svima priča da se brije kod šašavog brice,
pa mu kao brica smako brke s lica.

4.
DVORSKA PEVAČICA:

A ima i drumova...

VELIKA PRINCEZA:

Na širokom carskom drumu, što preseca prašumu,
sreli su se beli slon i jedan crni telefon.

KLOVNICA:

Halo!

DVORSKA PEVAČICA:

... reče beli slon!

KLOVNIĆ:

Halo!

DVORSKA PEVAČICA:

... reče telefon.

KLOVNICA:

Ko je!

DVORSKA PEVAČICA:

... pita beli slon.

KLOVNIĆ:

Ko je!

DVORSKA PEVAČICA:

... pita telefon.

I, tako u beskrajon.

Ni komandir šumske straže nije znao da im kaže:

Da l slon telefonira, il telefon slonira.

5.

KLOVNICA:

A ima i lovova...

PRINC:

To je lovac i kuče s puškom.

CAR:

Zamislite zemlju Srbiju, u Srbiji selo Slovac,
u Slovcu živi Vukola, najveći lovac.

Kad Vukola krene da lovi, povede i svoje kerove,
ljuta panika hvata velike i male zverove,
sasvim opuste pećine, i šuma osiromaši,
jer Vukola samo puca, a nikako da promaši.

Kad Vukola ide da lovi, on je zaista divljačan,
inače je dosta zabavan, čak i privlačan.

DVORSKA PEVAČICA:

I ovde ima izuzetaka...

KLOVN:

Kada god se puške mašim, ja promašim,
niti drhtim, nit se plašim, al promašim,
nit se bunim, dok je punim, al promašim,
nit se branim, dok nišanim, al promašim,
nit se svađam, kada gađam, al promašim,
niti štucam, kada pucam, al promašim,
među tuđim, mađu našim, ja promašim.

VELIKA PRINCEZA:

Javljaju iz Osla da tu nisu čista posla!

PRINCEZA:

Javljaju iz Brisla da to nema smisla.

KLOVN:

Osramotim karabina kao strina,
upropastim svakog metka kao tetka,
zečevi i druge zveri, u zaveri,
pronose mi svoje njuške ispred puške,
i govore sve što misle u kapisle,
izvlače mi dušicu na mušicu!

VELIKA PRINCEZA:

Javljaju iz Osla da tu nisu čista posla!

PRINCEZA:

Javljaju iz Brisla, da to nema smisla.

6.

KLOVN:

Iza prvog ugla neki đavo čučī, neka muka čeka, da čoveka muči!

PRINCEZA:

Auh što je škola zgodna, leči lenjost i samoću,
ko da mi je kuća rodna, šteta što ne radi noću.

PRINC:

Pertla se namrtvo vezala, pa se noga iznaprezala,
čak se i ruka psila, da bi pertlu razmrsila.

KLOVNICA:

Kad nisam u svojoj školi, mene moja duša boli!

KLOVN:

Jedanput u Parizu, na Mon Martru, il blizu, videh lepu markizu:
Bonžur, madam!

CAR:

Otkud meni ova snaga, gde bih steko te mišiće,
da mi nije hrana draga, da mi nije drago piće!
Otkud meni ova sila, ovaj pogled - ljuta zmija,
da mi hrana nije mila, takoreći, najmilija.

KLOVN:

Prošli put, u Milanu, sve je išlo po planu, sreo sam Julijanu:
Bonđorno, bella!

CAR:

Volim, brate, lepo sestī, volim brate, lepo jesti,
volim se sa šniclom sresti, il za stolom, il na cesti.

PRINC:

Meso i hleb su isti, što mogu da se ubajate,
što moraš da zineš kad jedeš,
isti su što se peku u rerni.

KLOVN:

Drukše su što hleb nema kosti,
što je meso malo, a hleb veliki,
što ti je sve lepo u ustima kad jedeš meso,
što meso može da se jede kako hoćeš,
a hleb ne može, nije tako dobar,
što se hleb jede, a meso voliš.

KLOVNIĆ:

Tako na Gibraltaru, u jednom liftu u kvaru, našoh groficu Maru:
Buenos dias, senjora!

CAR:

Otkud meni ovo zdravlje, gde bih našo takva pluća,
da ne volim mleko kravlje i cicvaru dok je vruća.

KLOVN:

Onomad u Londonu, sve beše po bontonu, cveće za primadonu:
Gud moning Leidi.

CAR:

Volim brate lepo sestī il za stolom il na cesti,
volim se sa hranom sresti, pa makar je moro jesti.

KLOVN:

Čak na Peloponezu u kadifi, da l vezu, sretoh grčku princezu:
Kalimera sas kirija!

A posle svega u životu u svom selu na plotu
nađoh protestnu notu
stigao je probisvet.

7.

KLOVN:

Iza prvog ugla neki đavo čuči neka muka čeka da čoveka muči.

VELIKA PRINCEZA:

Riblje ulje...

PRINCEZA:

To je što kad ti ga daju, moraš odmah da ga progutaš.

KLOVNICA:

Ne daju ti da ga pljuneš, a ne mož dugo da ga držiš u ustima.

PRINC:

To je jedan glup zejtin, zato što mu mnogo smrdi ukusnos.

PRINCEZICA:

To je nešto žuto što ja pijem za boles.

PRINCIĆ:

Baš je ukusno.

KLOVNIĆ:

Jeste, ukusno je, samo ja to više neću da pijem,
biću dobar i poslušan i neću više da se razbolim.

CAR:

To je pio Kraljević Marko kad je bio mali,
pa mu posle poraso buzdovan veliki,
i Šarac mu poraso i svašta mu poraslo...

KLOVN:

Na šporetu šerpa, paprike se lome
lepa šargarepa, međutim, dabome.

KLOVNICA:

Glava mi u torbi, apetit u menzi
uživam u čorbi, to sa tim u vezi.

VELIKA PRINCEZA:

Mleko je piće što jača mišiće,
jedite testo i mnogo i često,
jedite puter dok vozite skuter.

CAR:

Mnogo volim slano, kiselo i ljuto
mlado, pohovano, gore pomenuto.

KLOVNIĆ:

Zubi mi ne trnu, volim kafu belu
pio bih i crnu tako u načelu.

KLOVNICA:

Kafa je jedno jelo za odrasle,
služi i za rasteenje repova na deci.

DVORSKA PEVAČICA:

Svaka kafa čeka svoga lafa.

8.

KLOVN:

Ja ništa ne volim kafu.

Iza prvog ugla neki đavo čuči, neka muka čeka da čoveka muči.

KLOVNICA:

Gnjavi me teča, gnjavi me tetka,
gnjavi me češalj, gnjavi me četka
gnjavi me ujak, gnjavi me ujna...

KLOVNIĆ:

Ujak je širok, ujna je bujna.

KLOVNICA:

Gnjavi me mama, gnjavi me tata
svi samo mene, a niko brata.

Gnjavi me deda, pa me baš gnjavi...

PRINC:

Deda je zbilja gnjavator pravi.

PRINCEZA:

Deda može da bude dobar kao parče hleba,
sladak kao uštipak, vedar kao lice neba,
poneki, međutim, gunđa i nosi cvikere,
ne voli klizaljke, sanke i klikere,
i još gore, nek vam je na umu,
poneki deda ima hroničnu reumu,
takav deda nije u ispravnom stanju,
treba ga poslati u banju.

KLOVNIĆ:

Nijedan na svetu deda svome unuku dragocene brkove ne da.

KLOVN:

Stepenice služe da deda padne i da se ugruva.

9.

VELIKA PRINCEZA:

Šta je srce?

PRINC:

Srce je organizam kod čoveka, što ima čovek u stomaku da mu
prima hranu.

KLOVN:

Lupeta se kad ideš trčečki...

PRINCEZICA:

Srce se piše kredom na tarabe...

PRINCIĆ:

A može i na zidu kod šporeta "Srce moje i tvoje"...

KLOVNICA:

Srce je mnogo lomljiva stvar pa moraš ponovo da oštiriš olovku.

VELIKA PRINCEZA:

Čemu služi srce?

PRINCEZA:

Srce nam služi, kad se uplašimo, da se pipnemo za njega da li
smo još živi.

DVORSKA PEVAČICA:

Zna se da je ljudski organizam jedan vrlo složen mehanizam,
čovek nikad pogodio ne bi šta sve ima u samome sebi.

KLOVNIĆ:

Šta u njemu škripi kad je besan...

KLOVNICA:

Šta ga steže kao kaput tesan...

Šta se mrda kada misli stanu...

PRINC:

Šta izgori kad obrazi planu!

CAR:

Ma koliko kržljiv ili sitan,
svaki deo čoveka je bitan,
zato stalno svoje telo jačaj,
pa ćeš steći jedan opšti značaj.

VELIKA PRINCEZA:

U okolini Niša bave se bacanjem slatkiša.

DVORSKA PEVAČICA:

Javite niškom kapitenu ne mora se bacati po svaku cenu.

KLOVNICA:

Ima još atletskih grana, slatkiši su naša hrana.

SVI:

Ma šta mi reče?

KLOVNICA:

U Novom Sadu svanulo veče
SVI:
Ma šta mi reče?
DVORSKA PEVAČICA:
Južna Morava uzvodno teče.
SVI:
Ma šta mi reče?
PRINC:
Na svakom drvetu klikeri zveče.
SVI:
Ma šta mi reče?
KLOVN:
I oko podne i oko ponoći
meni je dosadno, tu nema pomoći.
Ima li čoveka u ovoj naciji
da sa mnom uživa u izmotaciji.
DVORSKA PEVAČICA:
Recitacija!
PRINCEZA:
"Odanost je pseća"
Odanost je pseća od ljubavi veća,
kad reži i laje, ne pitaj ga šta je.
Pre će u grob leći, nego li ti reći,
njemu je u svesti kako će ujesti.
DVORSKA PEVAČICA:
Dalje!
KLOVNICA:
Moja maca
Maca mala sa tatom se igrala.
Tata vikne, maca cikne,
repić digne, naljuti se i ode.
PRINC:
Levoj cipeli rekla desna da je tesna.
KLOVNIĆ:
Desnoj cipeli rekla leva da ne zeva.
DVORSKA PEVAČICA:
Dalje!
KLOVNICA:
Mamine maze na čistoću paze,
a tatine maze na čistoću gaze.
KLOVNIĆ:
Mamine maze jedu dok je taze,
a tatine maze razbijaju vaze.
PRINC:
Maze mamine piju sok od maline,
a maze tatine piju batine.
DVORSKA PEVAČICA:
Dalje!
VELIKA PRINCEZA:
Da nije zvezda zalutali bi svi mornari,
izgubili bi se planinari,
ni Mesec više ne bi hteo
da se pojavi na nebu ceo.
PRINCEZA:
Da nije zvezda ne bi znala ni jedna škola,
za Velika i Mala kola.
Pojurili bi inženjeri da smisle nešto što treperi.
Da nije zvezda, ljudi bi seli u neku lađu,
i krenuli bi da ih nađu.

KLOVN:

Zvaću klovnove, jer meni fali
neko ko ume da se šali.
Glumci su lepši, bokseri jači,
al su mi najdraži izmotavači.

PRINC:

U Štipu meče uštipke peče.

SVI:

Ma šta mi reče?

KLOVNICA:

U brzom vozu šišali kozu.

SVI:

Ma šta mi reče?

CAR:

I kao treće, zemlja se večeras ne okreće.

Niti šta radi, niti spava,
zemlja večeras zabušava.

SVI:

Ma šta mi reče?

10.

KLOVN:

Iza prvog ugla neki đavo čuči, neka muka čeka da čoveka muči.

CAR:

Dobro. Šta je država?

PRINC:

Država je zemaljska kugla što se vrti.

PRINCEZA:

Država je što moj tata kupuje lutriju pa se ljuti.

VELIKA PRINCEZA:

Država je kad negde idemo pa se lepo obučemo da budemo lepi za državu.

CAR:

Ko je hrabar?

PRINCEZICA:

Slon što ima ovakvu nogu.

PRINCIĆ:

Tenkovi što puštaju buku.

PRINCEZA:

Medvedi što smeju da spavaju u šumi.

CAR:

Ko je još hrabar?

KLOVNICA:

Jedan što ima opasno kuće.

PRINC:

Jedan što stavlja guštera u džep.

DVORSKA PEVAČICA:

Jedan što se napije pa mu sipaju vodu na glavu, a on samo peva.

KLOVNIĆ:

Jedan što su ga udarili letvom, a ono pukla letva.

CAR:

Kako se postaje hrabar?

PRINC:

Kada smeš da otvoriš oči, kada ti peru kosu, a može sapun da ti uđe.

KLOVN:

Kada ti neko kaže: je l ti znaš ko sam ja, a ti ne znaš.

Kraj

Pesme:

KAD REKNEMO: jedan!
Jedna Jana među nama,
Travo zelena, ružo rumena,
Curo garava, poljubim te ja!

Kad reknemo: dva!
Dva su oka u curice,
Jedna Jana među nama,
Travo zelena, ružo rumena,
Curo garava, poljubim te ja!

Kad reknemo: tri!
Tri nožice u stolice,
Dva su oka u curice,
Jedna Jana među nama,
Travo zelena, ružo rumena,
Curo garava, poljubim te ja!

Kad reknemo: čet'ri!
Četir točka na kolima,
Tri nožice u stolice,
Dva su oka u curice,
Jedna Jana među nama,
Travo zelena, ružo rumena,
Curo garava, poljubim te ja!

Kad reknemo: pet!
Pet prstiju na rukama,
Četir točka na kolima,
Tri nožice u stolice,
Dva su oka u curice,
Jedna Jana među nama,
Travo zelena, ružo rumena,
Curo garava, poljubim te ja!

Kad reknemo: šest!
Šes' volova u volara,
Pet prstiju na rukama,
Četir točka na kolima,
Tri nožice u stolice,
Dva su oka u curice,
Jedna Jana među nama,
Travo zelena, ružo rumena,
Curo garava, poljubim te ja!

Kad reknemo: sedam!
Sedam dana u nedelji,
Šes' volova u volara,
Pet prstiju na rukama,
Četir točka na kolima,
Tri nožice u stolice,
Dva su oka u curice,
Jedna Jana među nama,
Travo zelena, ružo rumena,
Curo garava, poljubim te ja!

Kad reknemo: osam!
Osam vila kolo vode,
Šedam dana u nedelji,
Šes' volova u volara,
Pet prstiju na rukama,
Četir točka na kolima,
Tri nožice u stolice,
Dva su oka u curice,
Jedna Jana među nama,
Travo zelena, ružo rumena,
Curo garava, poljubim te ja!

Kad reknemo: devet!
Devet baba kože muze,
Osam vila kolo vode,
Šedam dana u nedelji,
Šes' volova u volara,
Pet prstiju na rukama,
Četir točka na kolima,
Tri nožice u stolice,
Dva su oka u curice,
Jedna Jana među nama,
Travo zelena, ružo rumena,
Curo garava, poljubim te ja!

Kad reknemo: deset!
Deset žena u menena,
Devet baba kože muze,
Osam vila kolo vode,
Šedam dana u nedelji,
Šes' volova u volara,
Pet prstiju na rukama,
Četir točka na kolima,
Tri nožice u stolice,
Dva su oka u curice,
Jedna Jana među nama,
Travo zelena, ružo rumena,
Curo garava, poljubim te ja!

DESET LJUTIH GUSARA
Selo na moj krevet
Jedan se preturio
Ostalo ih devet.

Devet ljutih gusara
Još ne znaju ko sam
Jedan se izgubio
Ostalo ih osam.

Osam ljutih gusara
Ja ih oštro gledam
Jedan pao u nesvest
Ostalo ih sedam.

Sedam ljutih gusara
Pelo se na brest
Jedan pao na glavu
Ostalo ih šest.

Šest ljutih gusara
Krenulo u svet
Jedan se izgubio
Ostalo ih pet.

Pet ljutih gusara
Lete kao leptiri
Jedan pao u bunar
Ostalo ih četiri.

Čet'ri ljuta gusara
Bes u njima vri
Jedan puko od muke
Ostalo ih tri.

Tri ljuta gusara
Sam protiv dva
Jednoga sam zviznuo
Ostala su dva.

Dva ljuta gusara
Pogled im je ledan
Jedan se okliznuo
Ostao je jedan.

Jeda ljuti gusar
Sav postao medan
Prosto se istopio
Ostao ni jedan!